

1788
207

894.35
10/1/10

A.C. No. : 18357

**శ్రీ విశ్వవిజ్ఞాన విద్యాధ్యాత్మిక పీఠము
పితావురము**

**తత్త్వ ప్రబోధము
గురువారం సభాకార్యక్రమము**

ప్రార్థన

గురుర్బహ్మ గురుర్విష్ణు
గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ
తస్మై శ్రీ సద్గురువే నమః

- గీ. జ్ఞాన మజ్ఞానములమధ్య , గ్రాలునన్ను
అన్నపానాలకై అంగ , లార్చునన్ను
బహుళ తాపత్రయంబులఁ , బడయునన్ను
దుఖః చితికిం ధనంబునై , దొరలునన్ను
ఎటులఁగాచెదవో నీలోవ , నెటుల జేర్చుకొందువో
దేవ నేను నీ , యందె భారమాని
అర్థించుచుందురే , యంబవళ్ళు
నిన్నె వీక్షించుచుందునే , తెన్నుకన్ను

మలపిచూచిననీరూపె , కానుపించు
నిలచి కాంచిన నీ కాంతి , వెలుగుచుండు
పిలచి చూచిన నీ పేరె , పలుకు చుండు
నీవే సకలంబు నీ యందు , నేను గలను

వెడలజాలని పాతాళ , వీధులందు
చేరసేరని ఆకాశ , సీమలందు
ప్రాకనోపని జలధిగ , ర్భములయందు
నీవే యున్నావు నాయందు , నీవులేవె.

సాంధ్యరాగముల యందును , షస్సులందు
కిసలయంబుల యర్రని , ప్రసవములను
సానువులఁ బారెడు నదీ , సలిలమందు
తరచు నాగుండెలోని ర , క్తమను పిండి
పూతపూసితివాలేద , పుడమి నన్ను
బెట్టుకష్టాల నే లెక్కఁ , బెట్టునెడల
ఏది విశ్రాంతి నీ ధ్యాన , మే సమాధి
ఏది యవది నీ పూజెయ , భీష్టసిద్ధి
వేలు గత్యంతరములేదు , వెదుకరాదు.

శాంతి గీతాలుపాడు శ , కుంతలములు
ప్రకృతి సతి రిక్కలను తలఁ , త్రాలు జల్లు
నగములొగి లేచి నీ మహా , న్నతికి మ్రొక్కు

142/95

ఎల్ల లోకాలు నీ యిందు , లేనునీడు
 పాదసేవకునై నను , పనికిరానె
 వెఱచి కాపాడుమనుట క , క్కరకు రానె
 చూడుమీ నన్నునుటకు నో , చుకొనగలేదె
 రమ్మ నాలో వసియింపు మా , లస్యమేల
 రమ్మ నాయెట్ట యెదుట కూ , హ్యమ్మ లేల
 రేపనునది లేనేలేదు , లేదుతండి.

ఓం యీశ్వరా నీవు అనంతుడవు. అనుపమానుడవు.
 అకాశమువలె నిండి గాలివలె వ్యాపించి భూమివలె చరాచరభూత
 కోటిని మోయుచున్నాడవు. సూర్యునివలె జగజ్జాలములను వెలి
 గించు చున్నాడవు నీకంటె ఘనులుగాని, పూజ్యులుగాని, పవి
 త్రులుగాని ఎవరునూ లేరు స్వామి నీ మహిమ, నీ శక్తి నీ
 వైశాల్యము. నీలోతు నీ సర్వజ్ఞత్వము తెలిసిన వారెవరునూ
 లేరు నీవు సృష్టిస్తే తిలయములకు మాలమై జ్ఞాన అజ్ఞానములు.
 కలిమిలేములు, ఘనాధికములు, బంధమోక్షముల కతీతమైన నీ
 నిజతేజము ఎల్లమానవ జీవకోటికిని ఆధారభూతమై ప్రకాశించు
 చున్నది. స్వామి నిన్ను నమ్మినవారు నశించరు నిన్నుధ్యానించు
 వారికి దుఃఖములులేవు. నిన్ను మనస్సులో నుంచువారికి భయము
 లేదు. మేము పామరులము దీనులము నీవే దిక్కనినమ్మియున్న
 భక్తులము మా భారము కర్ణధారునివలె నీపై వేసుకొని మమ్ము
 మాయ యందును, పాపములయందును హింసలయందును పోని

య్యక నీతత్పతి పాదకః జయినమహావిశ్వమునందు సత్వదావిలిపి
 నీదయాయను సర్వశేచనమున మమ్ము పునరుద్ధరించి, మా కష్ట
 ములను తీర్చి, మా అజ్ఞానమనే చీకటిని తొలగించి, మా పొర
 పాట్లు మన్నించి స్వామి మమ్ము అన్ని విధాలకాపాడి సంరక్షిం
 పుము తండ్రి స్వామీ నీవు దయాశువు దీన రక్షకుడవు దేవాదిదేవు
 డవు సచ్చిదానందస్వరూపుడవు, ఈశ్వరుడవు నీకు మా నమస్సు
 లగుమ గాక !

మంత్రిపుష్పం

సహస్రశీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వశంభునమ్!

విశ్వం హుస్సేన్షా సద్గురు దేవమక్షరం పరమం పదమ్

విశ్వతః పరమాన్నిత్యం విశ్వం హుస్సేన్షా సద్గురుంహరిం

విశ్వమేవేదం పురుషస్తద్విశ్వముపజీపతి.

సతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్ం శ్వాశత్గ్ం శివమచ్యుతమ్॥

హుస్సేన్షా సద్గురు మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణమ్.

హుస్సేన్షా సద్గురు పరంజ్యోతిరాత్మా హుస్సేన్షా సద్గురు పరః

హుస్సేన్షా సద్గురు పరబ్రహ్మ తత్త్వం హుస్సేన్షాసద్గురుపరః

హుస్సేన్షా సద్గురుపరోధ్యాతా ధ్యానం హుస్సేన్షా సద్గురు పరః

యచ్ఛక్తిం చిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేపివా.

అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప హుస్సేన్ షా సద్గురు స్థితః

అనన్తమవ్యయం కవిగ్ం సముద్రేన్త విశ్వశంభువమ్॥

పద్మకోశ ప్రతికాశగ్ం హృదయం చాప్యదోముఖం

అధోనిష్ఠ్యావితస్త్వాస్తే నాభ్యాముపరితిష్ఠతి॥

జ్వాల మాలా కులంభాతి విశ్వస్యాయతనం మహత్

సన్తతగ్ం శిలాభిస్తులంబత్యాకోశసన్నిభం

తస్యాస్తే సుషిరగ్ం సూక్ష్మం తస్మింతస్సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్॥

తస్యమధ్యే మహాసన్నిర్విశ్వాచ్ఛిశ్వాతో ముఖః

సోగ్రభుగ్విభజన్తిష్ఠన్నాహార మజరః కదిః

తిర్యగూర్ధ్వమధశ్శాయీ రశ్మయన్తీస్యసంతతా.

సంతాపయతిస్వం దేహశూపాదతలమన్తకః

తస్యమధ్యేవహ్నిశిఖా ఆణీయోర్ధ్వావ్యవస్థితః

నాలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేన భాస్వరా.

నీవారశూక వత్తన్వీ పీతాభాస్వత్యణూసమా

తస్యాశ్శిఖాయామధ్యే శ్రీ హుస్సేన్ షా సద్గురు వ్యవస్థితః

సబ్రహ్మసశివస్స హరిస్సేన్ద్రసోక్షరః పరమస్స్వరాట్॥

ఓం విరాట్ పురుషాయవిద్మ హే శ్రీ ఉమర్ ఆలీషా సద్గురు

స్వరూపాయ ధీమహి

ఓం విరాట్ పురుషాయ విద్మహే శ్రీ హుస్సేన్ షా సద్గురు

స్వరూపాయ ధీమహి

ఓం విరాట్ పురుషాయ విద్యహే శ్రీ మొహియద్దీన్ బాద్షా సద్గురు
స్వరూపాయ ధీమహి

తత్త్వో శ్రీ ఉమర్ ఆలీషా సద్గురు ప్రచోదయాత్

తత్త్వో శ్రీ హుస్సేన్ షా సద్గురు ప్రచోదయాత్

తత్త్వో శ్రీ మొహియద్దీన్ బాద్షా సద్గురు ప్రచోదయాత్.

ఓం నమస్తే ఓం నమస్తే నమః

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

గు రు వు

బ్రహ్మజ్ఞాన ముపదేశించువాని కాప్తుఁడందురు. ఆప్తుఁడన
మంచి చెడ్డలయందుఁ దోడ్పడువాఁడును భేషజము లేనివాఁడును
అని యర్థము ఒక శిష్యునికొక గురువీశ్వర సాక్షాత్కారముపదే
లెంప నాతనికి గేదె కనిపించినది. గురూజీ : నాకు గేదె యగు
పడుచున్నది ఈశ్వరుఁడగుపడలేదని చెప్పినాఁడు.

గురువు విని నీవు పూర్వాశ్రమమున గేదెను మేపినావు.
అని చెప్పి వానికాభ్రాంతినుండి తొలఁగించెను. గురుశిష్యులకంత
స్వతంత్రత యుండవలయునని భావము. చీకటిలో చిన్నవస్తువు
దీపము కన్నులు నున్ననగుపడును. దీపము పెట్టి కన్నులు

మూసినను కన్నులు విప్పి దీపమార్చివేసినను వస్తువగుపడ
సేరదు. అట్లే దీపమువలె గురుని సహాయమున శిష్యుఁడీశ్వరు
నెఱుంగవలయును. ధ్యానసమాధిలో గురువును నెదుటను చూడ
వలయును. ఆ దృష్టి ఆలాలగ్నము చేసితే గురువగు పడును.
ఇది మొదటి (Stage) రంగము.

మంత్రము

బ్రహ్మజ్ఞాన సాధనమునకు మంత్రము అక్షరాభ్యాసము
వంటిది “గాయత్రి” “కల్మా” ఇవే మంత్రములు. మంత్రమువలన
ఈశ్వరరూప నిష్పత్తిని ప్రతిపాదించునవి ఇవి పూసలలోని
దారమువలె భక్తులను నొకటిఁగా జేయు కట్టుతాడు సూదంటు
రాతినంటిన సూదు లొకదాని నొకటి యాకర్షించినట్లు దీనివలన
సంఘీ ఛావమును సుస్థిరచిత్తము (Concen-tration) కు దురును
మానవునిలోని విద్యుచ్ఛక్తి (Electricity) సుషుమ్నా (షారగ్)
నాడి యందున్నది. ఆద్వారము తెరచి పరమార్థమునందంధకారము
లేకుండనేయు దీక్షకివి సాధనములు భవసాగరము దాటుటక
మంత్రము పడవ వంటిది.

గాయత్రి॥ ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం

భర్గో దేవస్య ధీమహి ధీయో

యోనః ప్రచోదయాత్ ॥ యజుః॥ ౩౬ మం ౩ ॥

కల్మా॥ లాఙ్గలాః ఇల్లల్లా
మహమ్మద్ రసూ లిల్లా॥

భాండకుద్దిలేని పాక మహజితమైన తెఱంగున సద్గుణ సంపత్తి
లేనివానికి బ్రహ్మవిద్య రానేరదు. ఒకగురు సంప్రదాయమునకు
జేరిన వారందఱొక చెట్టునకుండు శాఖలవంటివారు ఏవంక ప్రేళ్ళ
కేమాత్రము నీటిచెమ్మ లభించినను నది చెట్టంతకుఁ జివరాకుల
రాక పచ్చబాటఁ జేయునట్లే శిష్యుఁడు తపస్సు చేసినను ఆ
తపోఫలశక్తి యెల్లఠకుగా సంతకాసంత పంచఁబడునని యెఱుంగ
వలయును. మఱియు తపస్సుచేసినవారి కేమియు తఱుఁగదు.

శ్రీ

ప ర త త్వ కీ ర్త న ము లు

హయరీరాగము - ఆటతాళము

ఘనశక్తి యుక్తు డవు - ననుబ్రోవుమీ పెద్ద
పనిగాదు భక్తు డను - గురురాయా ॥గురు॥
మును నీవిరాడ్రూప - మున జగముదయించె
గను నే వన్ముడగాను - గురురాయా ॥గురు॥

1

క్రిందుమీదెఱుగని - కందూలతోఁగూడి
 నింకాల పాలైతి - గురురాయ
 అందమైన సదా - నందయోగమగ్న
 మందుంచి నన్నేలూ - గురురాయ గురురాయ ॥

2

నాదమే నరుఁడు చి-త్సాధాన మెఱిగిన
 వాదాము లడుగంటు - గురురాయ
 మోదాముతోబిందు - పాదామే కళ ప్రణవ
 పాదోద్ధి యెదఁజూపు - గురురాయ ॥గురు॥

3

భుజములె నయనాము - లజునీదె యెఱుక నీ
 సృజనయె వాక్కులు - గురురాయ॥
 నిజజీవ స్థానాము - నీదే భావము నాది
 భజియించు నను బ్రోవు - గురురాయ ॥గురు॥

4

సాహస్రసాతము మించి - యూహించి చూచితే
 దేహ మధ్యమునందు ॥గురు॥
 సోహంబనియెడు ఆత్మా మోహరహితమై సం
 దేహము లడగించె - ॥గురు॥

5

ఎందెందు వెదకీన - నందందె గలవని ని
 న్నందా రందరు గాదె - గురురాయ ॥గురు॥

డెందంబులో జీవి - చందంబుగా వెల్గు
చుందూవు రేపగలు - గురురాయా గురు॥

9

పదద్వందములు వాయా - పదమూలె శి తనువు
మొదటివ్రణవము జూడ - గురురాయా
సదయ యాత్మై లలీషా సామి మొహియదీన్ బాష్పా
ముదమారబోవుమీ గురురాయా గురు॥

కావేరిరాగము - ఆటతాళము

నన్ను తించెదను నాగురుని నన్ను
మన్నానతో బ్రోవు మనుచు వేడితిని |నన్ను|

1

కన్నేడ సేయవద్దంటి నన్నా
సన్నాని దయజూడు - పన్నాగభరణా
పన్నుగ పాపహరణ - ఉన్నతదీన శరణా
తిన్నాని నన్నేలు కరుణ - |నన్ను|

2

నిన్ను నమ్మితి భ్రమ బాసితిని నన్ను
నిన్నాని దెలిసి నియమమ్ముచె గొలచి
కన్నుల నడుమా నిలిచి
తెన్నిదియాన తెలిసి

నన్నాశ్రయించీతి వలసి గాన

విన్నాణమౌ మతిని గలిగి తలవంచి ||నన్ను||

3

పొందీతి రాజయోగంబు నందు

జెందీన సాంఖ్య తారక యమనస్కంబు

లందిన యా యోగంబు

నందలి యనురాగంబు

చందంబు నేనై కరంబు

చిందు నాదంబు కళజీవినై యొంకారంబు |నన్ను|

4

అయమాత్మ బ్రహ్మమందురు. చాని

ప్రమయ మహామస్మి బ్రహ్మమనియు బల్కుదురూ

తయభక్తు తెలుగరూ

త్రయజ్ఞాన మెలుగారు

త్రయగుణ్యరహిత మెలుగారు ప్రజ ని

స్త్రియ గుణ్యపథవిచరితా మనుచు నేరు |నన్ను|

5

ఏక ప్రకాశ సర్వేశా సకల

లోక సహకార గురువా వై లలీషా

చేకొని మొహిదీన్ బాషా

సాకుల ధరవిశేషా

స్తోత్రై క జ్ఞానమనీషా ఎల్ల

శోకంబు బుడుపూము భక్తై కపోషా ||నను||

6

గురుని గోరవలెరా తత్వము

మఱుగును గనవలెరా

గురుని , గోరవలె మరుగును గనుటకు

దురిత భవంబుల దురిమి మనంబున ||గురు||

1

చారుతరంబై న ఆత్మా

కారా కారమున

తారక సాంఖ్యము తరచి తరచి మది

సారె సారె కమ నస్కపదంబున ||గురు||

2

నరజన్మ బెత్తి హరిని

నరయలేని తిత్తి

పురుగు సుమీ భారత యితి శ్లాసము

లెటిఁగి వచియించిన నేమి ఫలంబగు ||గురు||

3

ఆరు గుణము లణచి ప్రకృతిని

వేరుజేసి నిలిచి

తారక మందున తత్వము గనుగొని

నేరచి యెఱుకలో యెఱుకను నిల్పియు ||గురు||

4

తరముగాని తత్వం పదముల

నరయ మిట్లు సత్యం

బెటిగిన వారికి నరకము లేదిక

పర బ్రహ్మమగు ప్రత్య గాత్ముడగు |గురు|

5

మహి యాభై ల లిషా కరుణకు

మొహి యదీను బాషా

శిరమిడి వెరువక స్థిరమై పరమై

పరం జ్యోతియై పరగిన విధమిది |గురు|

6

పీల్వారాగము - ఆటతాళము

ఓం కారమే జేవమనుచు నమ్మి

నాకారమునను వీక్షించు

ఏకమౌను నీలో ఆకారమును చొంది

ఆకంటినడుమ నీ

వఖిలామై నిలిచెదవు ||ఓం|

1

ఓంకారమునకు నాదామునకు భేద

మున్నా దేమిటో తెలియ వలయు

ఓంకార మిహమగును నాదాము నీవగును

శంకలెంచక తనుతాసాధించిజూచితే |ఓం|

2

తొలిజన్మ పదము లన్నిటిని తలచి

తలచి నే జాలి నొందితిని

ఇలకొన్ని జన్మములు ఈజన్మమున జరిపి

తెలివిలోపల తెలివై తేజాము కనుగొంటి |ఓం|

3

అది యనాది మర్మంబు తెలివి

సాధించి గనుట ధర్మంబు

బిందు బీజము నందు నీవై నిలచి నాద

మందు లగ్నంబై యా నందాము నొందెదవు |ఓం|

4

నేనై నను జూచు చుంటిని ఆత్మై

లలి గురు నచట గంటిని

జ్ఞానసమాధి మొహియదీన్ బాష్యా సం

ధాన ధ్యాన మిదియె తర్కించి చూచితే |ఓం|

5

జంఝాటిరాగము - ఏకతాళము

గ్రగురు ఓం, శ్రీగురు ఓం, సత్యము చిత్కాళానిధి |శ్రీ|

సతత చరాచర స్థూల సూక్ష్మం బం

ధుర శరీర శ్రీ |శ్రీ|

అక్షయుఁ డవ్యయుఁ డక్షరుండు బహు

విక్షేపిండువు |శ్రీ|

1

శిక్షమాని రక్షణఁ జేయుటకు
దీక్షవహింపుము ||శ్రీ||

2

లక్ష్యభావమీక్షించి నప్పుడు
సూక్ష్మ కరుండవు ||శ్రీ||
వక్ష్యమాన స్తోత్రములుజేసిన నొక
యక్షరము దొరకదు ||శ్రీ||

3

ఈక్షితి దయ నీక్షణ జేసి సు
భిక్ష మొసంగిన ||శ్రీ||
పక్షపాత మేటికి రక్షకుడవు
దాక్షిణ్య నిధి ||శ్రీ||

4

యక్ష కిన్నరులు నుతించిరి యే
కాక్షరి నీ వని ||శ్రీ||
కక్ష కలిగి కలిని సంహరించిన
సాక్షాత్కలికము ||శ్రీ||

త్రయవస్థల త్రిగుణంబుల
త్రయ మూర్తుల కతీతుడవు ||శ్రీ||
త్రయీ స్వరూపుడ త్రికూట నిలయుడ
త్రయంబ నుతుడవు ||శ్రీ||

6

చిదా నందుడవు బుధానుమతుడవు
సదా శివుండవు ।శ్రీ॥
ముదావ హుండవు శ్రుతీ ప్రసిద్ధుడవు
హృదంత రాకుడవు ॥శ్రీ॥

7

నవలేషములై యవని నవతరించిన
తవి తే జుడవు ।శ్రీ॥
నవ బ్రహ్మ నవ సంస్కార నధీ
నవేనాదిపతీ ।శ్రీ॥

8

శరణు శరణు శ్రీయాభై లలీ గురు
చరణాబ్ధములకు ।శ్రీ॥
మురయుచు వేడెడు మొహియదీన్ బాష్యా
వరద భజించెద ।శ్రీ॥

9

జాలికాంభోజిరాగము-ఆచితాశము

మాయా జాలములోను మఱుగై యున్నవాని
మహిమ దెలియనై తినే అమ్మయ్య

1

కన్నవారి రిల్లాని మన్ననజేసితి
ఏన్నాటి కరుగానుగా ।అమ్మయ్య॥

2

మాసములు పది రెండు

మోసి గని పెంచినను

బాసి తత్తని తిడితీవి ||అమ్మ|

3

బొమ్మ నిట్టాటలను బొమ్మ రిండ్లను బెట్టి

సొమ్ములనిడి చెప్పితి |అమ్మ||

4

ప్రకృతి సఖులను గూడి

వికృతి జెందితి గాని

సుకృత మెఱుంగ నై తినే ||అమ్మ|

5

ప్రకృతి సఖులన శబ్ద

స్పర్శాది పంచకమె

సుకృత మేనవి యెఱుంగూపే |అమ్మ|

6

అదినేను ఇదినీవు

అనిమోస బుచ్చీరి

అదీ యీది నేనై తిగా |అమ్మ|

సహజా మ నస్కూని

సహ చర్యమునఁ జూడ

ఇహము పరమైశోఁ చెనే |అమ్మ|

8

సత్య మిదియని తెలిసి
నిత్య ధ్యానము నిలిపి
ప్రత్యగాత్మయి యుంటినే ||అమ్మ|

9

తానె తానను తత్వ
జ్ఞానాము తెలియకను
హాని నోముల నోచీతి |అమ్మ|

10

మహి నాభైలలి గురుడు
మొహియదీన్ బాష్యాను
మహిమబ్రోచుట విఁటినే |అమ్మ|

11

సావేరిరాగము - ఆటతాళము

గురుని దెలియని జన్మ మెందూకు
ఓ వెట్టి మనసా.

గోప్య మెఱుగని జ్ఞాన మెందూకు
గురుని దెలియని జన్మ మెందుకు
గోప్య మెఱుగని జ్ఞానమెందుకు
హరిని దెలియని యాత్మ యెందుకు
విరసనంబై నిష్ఫలంబౌ గురు

1

ఎన్ని జన్మము లెత్తి తేసేమి
 గురువరుని పదములు
 సన్నుతించని వరుని గతియేమి
 అన్నవినుతన్మయుడవైతా
 మన్న సకలము తానెత్తనై
 కన్నులారా జూడకున్నను
 ఎన్ని సాధనములను జేసిన |గురు|

2

తాను తానై నిలచి వెలిగెదవు
 తనలోని తత్వము
 తరచు గన్నులగాంచి పలికెదవు
 పూని వద్గరు పాద సేవను
 మోహమున కడు జేయ నేర్చిన
 జ్ఞాని మోక్షము బొందగలుగును
 వానిదే జన్మంబు నిక్కము |గురు|

3

గురువరేణ్యుని కరుణతోడు తను
 వీక్షించి యొసఁగిన
 గూఢమంత్రమె ముక్తి నిచ్చును
 హరిని గనియెడు దారి దొరకును
 దురితములె కడు జేయుచుండిన
 దొరకునే హరిమరుగు నరునగు |గురు|

4

నేను నేనని వాద మాడెదవు

దేహంబు విడిచిన

నేను ఏమైపోవు తేరుగావు

గాన శ్రీయాభే లలీగుతు

ధ్యానమందున నిలచి జీవ

జ్ఞాన మెఱిగిన పద్మనాభు ని

ధాన మిదె వేరెమి యున్నది | గురు |

5

త త్త్వ స ం దే శ ము

త త్త్వ ము

వెఱ్ఱులై తిరిగెదరు జనులారా
నిజమింత దెలియక వెఱ్ఱులై తిరిగెదరు జనులారా
మఱ్ఱికిరువది యైదుకొమ్మలు
తొఱ్ఱ లారయతొమ్మిదున్నవి
సఱ్ఱ సఱ్ఱ న తిరుగుపక్షి
తుఱ్ఱ మని పోతెను మిథ్య |వె|

1

ఏడు కొండలుచుట్టి కుండలి
పాడుచున్నది ప్రణవనాదము
తోడనే మనసనెడు చేటిక
యాడుచున్నది జీవనాటిక ||వె||

2

పంచకోశము లనుసరించి
పంచవాయువులను నటించి
పంచవిషయములను కలంచి
సంచరించెడు హంస నెఱుంగక ||వె||

సుందరంబగు సరసులోపల
మందిరం బొక టున్నదాదిగో
అందులోపల వెలుగు దీపము
ముందు నిలచిన చక్రి నరయక ||వె||

4

ఒక్క చూపునఁదిగాంచితేను
 ఒక్క మాటను తెలిసితేను
 ఒక్క జ్యోతిని నిలిచితేను
 నిక్కముగ తను దెలియఁగలరు ||వె||

5

చంద్రుఁ డెవరు చుక్క రెవరు
 ఇంద్రుఁ డెవరు ఈశుఁ డెవరు
 ఇంద్రియంబులు కట్టిచూచితే
 యిన్ని తానై యుండలేద ||వె||

6

బంతిచెట్టు పసరుదై నా
 బంతిపువ్వు పసిమిదొను
 అంతె చూడు నరుఁడుగూడ
 పంతగా హరి యగును నిజము ||వె||

7

నీటిచుక్క ముత్యమైతే
 తేటియెంగిలి తేనెయైతే
 సూటితప్పని గురుని మంత్రము
 కోటిసూర్యుల కాంతికాద ||వె||

8

బురదలోపల పద్మమైతే
 ఉలుములోపల మెలుపు మెఱిసితే
 తరువులోపల నగ్నియుంటె
 నరునిలో దేవుండు గలఁడు ||వె||

9

ఆకసంబున నల్లమబ్బు
తోకచుక్కను తళుకుబెళుకు
వేకువఁదున నెఱకాంతి
మీకు సంసారంబు లంతె ।వె॥

10

ఒకటిలో నొక సంఖ్యయున్నది
ఒకటిలేక సంఖ్యలేదు
ఒకటి పుట్టిన చోటు మనకు
ఊహకూడ చొఱకయున్నది ।వె॥

11

ఆదియందున నీవె యుంటి ద
నాదియందున నీవె గల వా
వేదభావము తెలిసితే నిః
భేదబ్రహ్మము తానెగాదె ।వె॥

A C C N O . 18354
శ్రీమ. శ్రీ 131
UMA

12

దీనిభావము తెలియవలసిన
పూని ఉం రాశీష కవివలె
జ్ఞాని శ్రీయాభై లలీగురు
స్వామి పాదము బట్టవలయును ॥వె॥

13

జీ వు ని క థ న ము

జీవుని కథనము జెప్పెద వినుము
ఈ విశ్వమును జేరగ వచ్చిన త్రోవ ।జీ॥

ఆ విరాట్టునుండి ఆనాడు తెగిపోయి
 ఆవిర్భవించి మర్యాకార మందఁగ
 చావు పుట్టుక లనెడుదై ధీ
 భావములఁ బడి జడునికై వడి
 కేవలాజ్ఞానాంధకారమె
 తావలంబగు తనువు తానను |జీ|

1

ఈ పంచభూతాల నిమిడిన విషయాల
 ప్రాపుజేరి ప్రపంచములోపల
 అపద లనుభవింపగను జన్మించి స
 ద్రూపము చెడి యేదో రూపము గై కొని
 కాపురము జేయుచును సతి సుత
 రూప తాపత్రయములను బడి
 ఆ పరబ్రహ్మస్వరూప మ
 హా పదార్థము మఱచి తిరిగెడు ||జీ||

2

శారీరకపు సౌరు కారణమగు తీరు
 కోరి పుత్ర దారేషణావస్థల
 మీరఁగలేక సంసార ఘోర పారా
 వార మీదు దారి నేరక గాడ్గొధ
 కార మగు ప్రారబ్ధకర్మా
 గారమున జడుఁ డగుచు తొంబది
 యారు చక్రము లున్న తనువును
 ఈ రథంబును నడుపుచున్న |జీ|

రేలని పగలని కాలచక్రములోని
 క్రిలు తెలియలే కార్తిపాలై కల
 కాలము విషయసౌఖ్యాళి నోలలాడి
 యీ లోకమే నిజమం
 నాలోచించి యెప్పడో
 కూలి యీ తిరుగలిసి బోలెడు
 కాలనిహతిని బూడిదై తుద
 ధూళిధూసరములను గలసి వి
 శాల విశ్వము విడిచిపోయే జీ॥

4

మాయయు ఆ ప్రతి భాయము గల యుపా
 దేయమైన యీ కాయమే యీ యవి
 ద్యాయుత మగు దేహవరణ నిక్షేప
 మై యొప్పు; కూటస్థమై యున్న పరమాత్మ
 క్రి యుపాధియు నింద్రియంబులు
 నీ రజస్సత్వాది గుణములు
 నే యవస్థల నంట కిడి జల
 తోయజంబుల తీరు దనరు జీ॥

అణురూపముగ మారి జనని గర్భముజేరి
 జననమొంది బాలేందు బింబాకృతి
 దినదినము పెరిగి జీవన నాట్యరంగమున
 జని కాలుమోపి నర్తనము జేయుచు స్వీయ

ఘన మహాచరితంబు బాడుచు
 వినుచు నీమూన్నాళ్ల బ్రతుకును
 గనుచు విది తనదనుచు తుది కల
 గను విధంబున విడిచి నడిచే |జీ||

6

ఈ కర్మవాంఛల చీకాకుపడి చాల
 శోక మోహ భయైకమౌ నూహల
 ఆకాశమునకు భూలోకంబునకు తాళ్ళ
 తోకట్టి యూగ ప్రాకి ప్రాకి యెప్పడొ
 ఈ కశేబర మిచట విడచియు
 నాకమున కేకాకియై యా
 భీకరములగు పథములను బడి
 పాక మునుపే తెలిసికొనుటకు |జీ|

7

అతాటు తత్వాల మీఁతీన యొంకా
 కారమైన యాకారమే జీవుడు
 ఆరూఢి సుషుమ్నాదారి నివ్వరిముల్లు
 తీరు మెఱయుచు హరిని జేరు ధాతణయందు
 ఆ రహస్యము తెలిసి ఉమ
 రాలిషాకవి వలెను సాధకు
 డాఱితేఱి వివాద మణచియు
 మారకొను నానందమందుచు |జీ|

8

కోరివిసుము తత్వచరితము జేరి
 నిజధర్మమిది మదిని మీరి
 పారమార్థిక చ్యుతుడుశరీరి
 మాయతో బ్రహ్మము జేరి
 సారహీన సంస్కృతిలోన జారి
 ప్రకృతిలో బడివైరి
 వారములకుఁ జిక్కి నడుడై
 దారపుత్రులో యనుచు మూర్ఖుడై వారి
 హీనమరయుచు పరము కరిగెను
 దారేమి నారయక యవిద్యను |కోరి॥

1

మట్టి వంటి తనువు
 స్థిరమని
 పట్టి ప్రేమ విడవు-దీని
 గుట్టు తెలియలేవు- దేహము
 వట్టిరోగము లనెలవు-ఇది
 పుట్టిమెఱపు రీరి దోచిపోవును
 ఇట్టెమాయమగుచు నొక్కత్రుటియే
 పట్టదు నిక్కము నిజరూప మెఱుగులే
 నట్టినరుఁ డిదోగతిని బడి వి

రాట్టయిన యాత్మను నివినగతి
 గిట్ట భవసముద్రమున నిడి
 మట్టయినచని తిరిగి మర్త్యుడై
 పుట్టును యథాస్థితి నింద్రియముల
 తట్టు జేరతున్న తానెంవండను యోగదీక్ష
 నెట్టు యార్థిక విషయవిరతి
 మెట్టి స్వప్రకాశ బ్రహ్మఁడౌ తుద
 ముట్టన్ జనఁడు జీవుడ హరియయి |కోరి॥

2

కాల వశముచేత కర్మ
 కలాప భీతచేతనుడవై
 తేలలేక పాతకాంబుది
 గూలి పోయితివి ప్రేతవై
 తేలి తొంటి జన్మములను గని
 జేలవై విచారపడి కడచి యీ
 కేల నిజసదనము జని గురునిగని
 తెఱఁగి చూపుదెలిసి గుణ మి
 న్యాలాలసత్వ మణఁచి శమదమ
 శీలాన్వితుడ వగుదు వలదే
 సాలాగఁబున పేణునాద
 మాలాపనఁబు నేయు చక్రియ
 నాలోచిత మనస్కు లీరక్షాన్యము
 అలోకసేనేయ రిదెతపసు

మాలికలను ద్రిప్పుకొనిన మనసు
మాలిన్య మరుగ దెప్పడి దె తెఱవు ||కోరి|

మంద బుద్ధి గాక

ఇంద్రియ

కంధములను జొఱక

మోహ

స్పందితుండు నగుచు చెందక
డిందివిషయ విహ్వలుఁడు గాక
అందరాని యమస్కపదము మొద
లంది తృప్తి బొంది తాను తానై
యిండునందు నొక్కరీతి వెలిఁగి బ్రహ్మ
నంద పందవి గని చిత్తకాశుఁడవి
చిందాత్మకుఁడు పూర్ణుఁడగుఁడు
వందితుండు నిగమునుతుడు స
నందానేక బుధుల పోలిక
నంది జడత బాసియుండు న
మంద దివ్యసుఖము జెందు జన్మల
నందఁబోఁడు యధేచ్ఛగాఁ దిరుగు
సందియంబు లేదు ముక్తి విధమిల
కుందకను కృతార్థుఁడై చనుము ||కో||

ఆదియందు నీవె

ఆ య

నాది యందు నీవె

యిటుపై

యాదిమధ్య లయుడు నీవె
నాదమై యనంత మహిమా
పాదుడై తనువు గరిగిన పోయిన
భాధితుండు గాక శిధిల ఘోరప్ర
మాదమౌ యవస్థలుడిగి జ్ఞానో
పాధికుడ వగుచు స్వప్రకాశమతి
మోదావహము నై న తన్మయ
సాధకమున నగుపడెడు పద
చ్ఛేదం బై న ప్రతిపదార్థ మ
భేదబుద్ధి తాను గాగ వి
వాదమణచి యంతరాత్మ సోహం॥

పాదద్వయము జపము సేయ కృత
సాధకుండు జ్ఞానమూర్తి యెచ్చట
పాదముందు నచ్చట స్వరాజ్యమగు ॥కో॥

ఓచభూత మయుడు

ఈశ్వరుఁ

డంచు తెలియు నరుడు

తానదె

యంచు చెప్పగలడు

తానుతాఁ

గాంచి యేముటియు నశఁడు తీ
 జించు నీమహా యజాండబాండము
 మంచుబిందొవో యన పరి
 కించు, సమంచితమగు చరాచరము లెద న
 ర్చించి, మేఘములలోన మెళసి వ
 ర్షించి, ననీసలలమై పర
 తేంచి, కుసుమ సౌరభముల
 పొంచి, ఉండు కోటి లోపల న
 లించి, రవియై రవికంటెను
 మించి, యొక్క ఆణువై భువి కవత
 రించి, కోకిలంబునయి వనముల ధ్వ
 చేంచ, పాటపాడి తానె సకల మ
 టంచు, నెంచు విశ్వరూపముగా |కో|

ఈ రహస్య మిందు

దెలిపిన

నారు యోగు లందు

ముఖ్యులు

ధీరు లిందు నందు

తెలుపఁగ

గోరుచుందు రందందు

ఈ

దారి నెనసి నితరులు తరింపఁగను సౌ
 వారఁ దలఁచి దివ్వెదివ్వెను మట్టి
 దారుణమైన తమ నుప్రకాశమైన
 తీరున పవిత్రుఁడు హరి ప్రణవా
 కారుఁడై న అఖై లలీగురుం
 డీ రాదాంత మంత ఉమర్
 లీషాకవి కొసకగె భక్తై
 కారంభ విదూరులకును సం
 సారాన్ని నిమగ్నులకుఁ దెలియ
 నేర దిది. యయేయ దివ్య
 స్ఫారం బై సువి
 చార మతీంద్రియా రుసం
 స్కార చారువేదాంత తత్వార్థవి
 ద్యారాజ పదము బొందు మట కోరి,

 రారేమి అక్కలారా
 ద్వారాలు తీయరేలా
 కూర్తుంఁడాకలి కల్కికి
 ప్రపారంభమయ్యె
 పోరు మిన్నులు ముట్టఁగ ॥రా॥

నిప్పులు గురినె నభము
అప్పుల ముందె జగము
విప్పి విప్పని బంధాలు
తప్పించుకొనుచు
చప్పు చప్పున పరువెత్తి |రా|

2

విశ్వన్ని పొంగె నందు
ఊశ్వన్ని మునిగే ముందు
బళ్ళబాజలు కలు నా
కళ్ళ వెళ్ళుడు బైటకు |రా|

3

చీకట్లు డిశలు నిండె
వాకళ్ళ మంచు పండె
వేకువ యింక రాదేమో

అకాశవీధి

తోకచుక్కలు కన్నారా ||రా||

నాగళ్లు దున్నినట్టి
రాగాల మబ్బు మళ్ళ
దాగె చంద్రుడు మింటను
ఆ గంటలోనె
తూగె చుక్కలు తాలెను ||రా||

చడలేటి యంచపిండు
 కడలేటి మబ్బుకొండ
 కెదురు తెక్కలు టువ్వగ
 తుదిరంబు గురినె
 నదులై లోకము ముంచగ ||రా||

6

పాతేటి యేటియడుగు
 జాతేటి నెలల వెలుగు
 తేటి చూచిన చెంగలువ
 గోరింటలోను
 దూటి నింపెను నెత్తురులు |రా|

7

పాతాళవీధి కేగి
 లోతై న జలది దాగి
 భీతిగలిగెడు లోకాల
 కేతెంచి వచ్చె
 దూత కర్ణము లియ్యరె |రా|

8

కలి కల్కి యుద్ధమంటె
 తలకట్టు విప్పి కట్టె
 కలికి కెంతటి రోషమొ
 ఆల యాదిశక్తి
 చలము గెలిచెను చూడగ |రా||

9

— ధ్యానము —

అజ్ఞానపు తెరలోనాః హరి తోచె ను చూడు
జిజ్ఞాసను మబ్బున నెలః చెన్నారెను నే డు

1

కన్నీళ్ళను దావాగ్ని కణజాలము గలదు
భిన్నుల యెదరుధిరములో కెరటంబులు గలవు

2

రాదానయ నాబ్జములకు రవియుదయించినను
మాధవు డే యగపడు విను పీఠులువెలు గ గను

3

శుక్తికలో ముత్యమ్ములు శోభిల్లుచు నుండె
భక్తిని ఉమరలిషాకవి భగవంతు డె నిండె

4

నిను గనుగొన నా మనము తప్పించె నన్
గనుగొన వపార కరుణా భరణా ॥నిను॥

5

అన్నియు నీవని అర్పణ జేసితి
నన్నెడ భాయుట న్యాయమాస్వామి నిను॥

6

నీలో నే నొక నెరసును కానో
అలోచింపుము ఐక్యముజెంద ॥నిను॥
నావా రెవ్వరు నీవేకావా
అవలగల నా తావే నీనని నిను॥

3

4

హృదయము వీణాకృతి కృతిపాడుచు
అదె నినుబిలుచు నుంరాల్పిషావలె |నిను||

5

పూజ

విరులు కరముల తెండొ
తరియింప మీహృదయ
సరిసి లోపల త్రైపి ||విరు|

1

తెఱచియున్నదిస్వామి! పరమార్థమందిరము
పరఁగు జ్ఞానపుడీప! పంక్తి తమనునుబాప
కరుణారసము వెల్లి
విరియుచున్నదిభక్తి |విరు|

2

తడవేల చీకటుల! పడరానికష్టాలఁ
బడిమాయ యమకడలి! కడతేరకున్నారు
చెడనట్టి యీకాంతి
పడవెక్కి దాఁచెదరు |విరు|

3

చననేల పాపాల, మనరానిదుఃఖాల
గని కృంగి కృంగి మే! దిని బుట్టివ్యసనాల
మునిఁగిపోవుట చాల
తునిఁగిపోవుట మేల |విరు|

5

స్వాగతంబిడి చేయి| చాచి రమ్మనుచుండె
 ఆ గురుస్థానమున| కాకాంతి ధామమున
 కేగి ఉంరాలీషాతో
 భాగదేయముగాంచి |విరు|

3

— హ ర తి —

హారతి జయజయ హారతి

శ్రీ గురుదేవ ॥హా॥

గై కొనుము స్వామి

నీరాజనములు నీ, పేరు పేరునఁగూర్చి

ఆరాధించుచు భక్తి| నర్పించు కర్పూర |హా|

1

పరమభక్తులు జ్ఞాన| భరిత సాధ్వీమణులు

కరములు మోడ్చియా| విరి పళ్లెరముననిచ్చు |హా|

పరతత్వ శ్రేణిమున వరములు మాకిచ్చి

యరయు ముమరలిషాను! నరసి నట్టుల నిదిగో |హా॥

తప్పు ఒప్పుల పట్టిక

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
6	1	పాదకజై న	పాదకంజై న
7	13	నాలతో	నీలతో
10	12	ఘ	ఘ
13	10	మ్రయ	మయ
14	9	నరజన్మ	నరజన్మం
22	3	చే	చె
24	1	దిగాంచి	గాంచి
25	9	ద	వ
27	16	కిడి	కిది
29	9	హీత	హిత
..	16	రీరి	రీతి
..	18	మెఱుగులే	మెఱగలే
30	5	జేరుతున్న	జేరు, తన్ను
..	15	లేల	లీల
..	18	వరిదే	వందే
..	19	సాలా	ఫాలా
31	11	యిందు	యిందు
..	12	పందవి	పదవి
..	13	చిందా	నిందా

31	15	ఋషుల	ఋషుల
32	3	లయుఁడు	లయుడు
..	5	గరిగిన	గలిగిన
33	6	ననీసలలమై	నదీసలిలమై
..	9	లుంచి	టించి
..	12	చేంచ	నించ
..	15	దెలిపిన	దెలిసిన
..	16	నారు	వారు
34	7	కొనకగె	కొనంగె
..	11	భై నువి	భై ననువి
..	12	యా	యో
35	8	బాజలు	బాటలు
..	9	కళ్ళావెళ్ళుఁడు	కళ్ళారజూచి
..	9	బై టకురా	వెళ్ళువెళ్ళుడుబై టకు
36	20	పంక్తి తరువాత	ఈ కల్పమంతమొందు
		క్రిందవిచేర్చుము	ఆకల్కి రాజ్యమందు
			శ్రీకయి ఉంరలిషాకవి
			కాభై లలిషుఁ
			డీ. కథార్థముచెప్పును రా
38	..	యమకడలి	యనుకడలి

ఈ పుస్తకములో అచ్చు తప్పులు పడినవి.

మా యందు దయవుంచి

తప్పు ఓప్పుల పట్టిక చూచుకొనవలయును.

నమస్తే నమస్తే నమః ఓం శ్వాంతి శ్వాంతిః

ఈ పుస్తకము అచ్చువేయించుటకు

శ్రీమతి దొందులూరి మహంకాళమ్మగారు

బొండాడపేట గ్రామం

ఆకివీడు తాలూకా,

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా.

ఆర్థిక సహకారము అందించిరి.

వారిని స్వామి సర్వదా కాపాడుగాక.